

Kursværdien på et menneske – og på Kristus?

Prædiken juledag 2011 i Gratiakirken og Martinskirken (LGJ)

Salmer 76 – 95 – Jeg kommer til din krybbe – 96 – 89 – 109

Evangelium: Johannes 1,1-14

I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke. Der kom et menneske, udsendt af Gud, hans navn var Johannes. Han kom for at aflægge vidnesbyrd, han skulle vidne om lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. Selv var han ikke lyset, men han skulle vidne om lyset. Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn; de er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud. Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed.

Forestil dig, at du finder et barn – du står med det i dine arme. Der er ingen andre til at tage sig af det – men det er ikke dit barn. Kursen er lav – ufattelig lav. Hvordan påvirker det dig? Du ser barnets øjne. Hører dets åndedræt. Det klynker lidt. Er varmt. Hvad gør du? Er det dit ansvar? Lægger du barnet fra dig? Eller bærer du det med? - Hvis det var alt muligt andet, du stod med, kunne du lægge det fra dig. Men ikke et barn. Og slet ikke, hvis du havde set på det – hørt det – mærket det.

Hvorfor er barnet blevet forladt? Hvorfor bliver børn forladt, misbrugt og svigtet? Fordi de står lavt i kurs. – Men hvorfor står de lavt i kurs? Men bærer barnet ikke fremtiden i sig? Er det ikke barnet, som er de voksnes håb. Børnene vokser op og sørger for den ældre generation. Og hvis de ikke gør, da falder kursen på de ældre – på os alle. Det er ligesom på det finansielle marked. Når kurserne falder i det land, kan det også påvirke kurserne i andre lande. De går ned sammen. Sådan er det enkelte menneskes værdi er uløseligt forbundet med andres værdi.

Forestil dig, at du valgte at lægge det barn, du før stod med, på jorden. Og du gik videre. For du orkede ikke de 8 kilo. Hvad er din værdi, når du om et par dage ved, at barnet er død af sult? Hvad vil du da regne dig selv for? Hvad regner du dig selv for, når du har svigtet en af dine nærmeste? – Jo, nogle gange kan vi gøre os hårde, så det ikke påvirker os ret meget. Men det er godt, hvis vi kan blive ramt – ramt af følelsen af, at vi har svigtet – og hvad er jeg så værd? Jo, det ser ud til at være en grundlæggende sandhed, at det er umuligt at kursen på ét menneske kan være høj, hvis det samme menneske ringeagter de andre. Hvordan kan du selv være så meget værd, hvis du tænker ringe om bare ét andet menneske på jord?

Juleevangeliet fortæller, at kursen ikke var høj dengang, han blev født. Evangeliet på juledag siger det sådan: *Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham.* Hvis vi rammes i vores grundvold, når vi forkaster dem, der står os nærmest, hvad sker der dag ikke med os, hvis vi siger nej til Frelseren? Jesus Kristus? Guds Søn? Hør, hvem han i grunden er: *I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke. ... Han blev menneske og tog bolig iblandt os!*

Hvis kursen på Kristus rasler ned, hvad sker der dag med os? Han er lyset i mørket. Han skinner i vores mørke. Han kommer til en menneskehed, hvor den enkelte ønsker at stå højt i kurs, men hvor det er umuligt, fordi man vil gøre det på bekostning af andre. Han vil lyse ind i det mørke. Hvis vi ikke tager imod ham, dvs. hvis vi forkaster at han oplyser og afslører, da er der jo ikke noget håb. Da kan vi måske slet ikke føle mere. Da vil vi måske så let som ingenting kunne efterlade et barn på jorden – og vor næste i ensomhed – og slet ikke føle skyld? ”*Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er*”. – Mon ikke vi behøver ham? Mon ikke vi behøver vores Skaber, som jo også er vores Frelser? Behøver vi ham ikke her i menigheden? Behøver ikke hele vort folk ham?

Juleevangeliet handler om at kursen på Kristus var ufattelig lav, fordi kursen på mennesket var næsten på nulpunktet: En mand banker på i et herberg og fortæller: Min kone venter barn. Kan vi ikke komme ind. ... Et barn? Det kan vi ikke tage os af. I har sandsynligvis ikke penge – og vi kan ikke jage de andre ud. Og barnet blev lagt i en krybbe! – Og en konge er rede til at udrydde barnet, fordi han frygter at han er den nye kongesøn. Og for at få barnet udryddet, udrydder an en hel generation af små drengebørn på den egn. Så har han nok også fået ram på den pågældende. - Og de fattige forældre flygtede med Kristus til Egypten. - Hvad er forklaringen på den lave kurs? Hvad er forklaringen på synden i mit liv? Apostelen Johannes siger:

Han kom til sit eget, men hans egne tog ikke imod ham! Ufatteligt – uforståeligt – mærkeligt. Lige så mærkeligt, som hvis du lægger bylten fra dig – barnet – det svigtede – lægger det fra dig og går videre. Det er jo dit eget kød og blod. Hvordan er det muligt? Det er ikke let at forklare. Det er mørkets gerning. Det var også mørkets gerning, da hans egne ikke tog imod ham. Og det er mørk i vore liv, når vi forkaster Kristus, fordi vi mener, at han ikke er noget værd, og i stedet lader os selv og vor egen underholdning og luksus være det, der skal bære os. Ufatteligt.

Men der er jo også en anden glædelig side ved juleevangeliet. Forsiden, hovedsagen, det, som det hele handler om: At han kom! Han kom til sit eget! At ordet blev kød og tog bolig iblandt os! Hvad fortæller det ikke om, hvad Gud regner os for!! ”Han kom til sit eget!” Sit eget. Vi er hans. Skabt af ham. Og selv om vi står der og har ringeagtet hinanden og ringeagtet Kristus, så holder han fast. Han holder fast ved, at vi er hans, ”hans eget”.

Hvorfor er vi det? Fordi ”*alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys.* Netop fordi skabningen – og særligt vi mennesker – var havnet i mørket – netop derfor skinner han i vores mørke. Han søger og finder den perle, som ligger i skidtet. Han søger det fortabte får og den tabte drakme. Han længes efter den fortabte søn. For ham har det denne værdi – evigt. Kursen på et menneske er ikke faldet hos Gud, vores Skaber. Derfor bliver han selv menneske.

At gøre sig til ét med menneskeheden er jo det stærkeste bevis for, hvilken værdi han tillægger os. Og det ikke blot noget han tillægger os, det er en værdi, vi har! ”*Siden børnene alle er af kød og blod, måtte han også blive det ligesom de, for at han med sin død skulle gøre ham magtesløs, som har dødens magt, nemlig Djævelen, og befri alle dem, som af frygt for døde hele livet igennem havde været holdt nede i trældom.* (Hebr 2,14ff). Og hos profeten Esajas siger han: *Jeg anklager ikke for evigt og vredes ikke for altid, for så ville deres ånd svigte for mine øjne, den livsånd, jeg selv har skabt. Jeg blev ved over deres syndige griskhed, jeg slog dem og skjulte mig i vrede; i frafald fulgte de den vej, de ville. Men jeg så deres færd og jeg vil helbrede dem og skaffe dem hvile. Jeg giver dem trøst til gengæld!*” (Es 57,16-18.)Og når vi dertil lægger, at han blev hos os, selv om vi forkastede ham, og udholdt skammen og blev lydig indtil døden – for at bære vores skyld – og for at overvinde vores død og dom – da stiger kursen på et menneske til uanede højder. Da er vi tilbage hos Skaberen. Da er vi hos Kristus. Kristus og dig! Hvor godt. Lyset skinner i mørket. Lyset afslører dig. Og lyset viser dig hvem Gud er, hvor værdifuld du er for ham, og hvor meget han elsker dig. Kristus er dit lys. Jesus Kristus.

Og da sker det under, at Kristus kommer i høj kurs hos os. Evangelisten Johannes siger det sådan i evangeliet: *Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham, men alle dem, som tog imod ham, gav han ret til at være Guds børn, dem, der tror på hans navn (Joh 1,11).* Hvor kom det fra? Dette ”men”? Hvor kom det fra? Hvordan gik det til, at nogle alligevel tog imod ham? - De så hans herlighed. Fuldt af nåde og sandhed. Og de tog imod ham. Jesus er min Kristus. Hvor kom det fra?

Evangeliet siger, hvordan det gik til: *De er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud.* Gud har gjort det. Han har født os. Når jeg tror, er det Gud, der har født mig på ny. Det er, som vi synger i salmen: *Forvunden er nu al vor nød, os er i dag en frelser fød. Halleluja. Guds kære børn vi blev på ny, skal holde jul i himmelby. Halleluja.* Vores tro stammer fra genfødslen. Når vi tror på Jesus Kristus skyldes det ikke selv. Ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud.

Så gælder det for os om at leve af det ord, som føder troen, høre det ord, som giver os vores værdi tilbage, og som viser os Kristus, så vi kan tro, at han er den, han er: ham, i hvem vi er skabt, og ham, som har frelst os! Amen.